

§6 Сінтаксіс і пунктуацыя

Сінтаксіс - розділ науки аб мове, у яким
вивчаюцца словазлучэнні і сказ: іх
будова, значэнне, роля ў маўленні

Чаму нам варта ведаць тэму сінтаксіс:

- вивучэнне сінтаксісу садзейнічае развіццю маўлення, таму што дапамагае правільна будаваць сказы, выбіраць выразныя віды словазлучэнняў і сказаў, якія найбольш адпавядаюць патрэбнаму ў дадзенай сітуацыі стылю маўлення веданне будовы і значэння сінтаксічных адзінак служыць асновай для фарміравання ўмення лагічна выражаць думкі, а таксама правільна расстаўляць знакі прыпынку

Пунктуацыя- раздзел навукі аб мове, у
якім вывучаецца сістэма знакаў
прыпынку і іх ўжыванне ў пісьмовым
тэксте

Чаму нам варта ведаць тэму пунктуацыю:

— знакі прыпынку дапамагаюць дакладна перадаць на
пісьме свае думкі і пачуцці, а пры чытанні — зразумець
тэкст і выразна прачытаць яго

Пунктуацыя ў гісторыі

У старажытным тэксты запісвалі без прабелаў паміж словамі і сказамі, без знакаў прыпынку. Чытанне запіса было марудным і складаным. Каб палегчыць яго, трэба было перш за ўсё адзначыць межы сказаў, так і з'явілася кропка - першы і асноўны знак чляннення тэксту. На аснове кропкі паўсталі іншыя знакі: пытальнік і клічнік, коскі.

Сінтаксис цесна звязаны з марфалогіяй

*Чаму
?*

Сінтаксіс цесна звязаны з марфалогіяй - другой самастойнай часткай граматыкі.

- Сувязь паміж сінтаксісам і марфалогіяй праяўляецца ў тым, што часткі мовы выконваюць функцыю пэўных членаў сказа: назоўнік найчасцей ужываецца ў ролі дзейніка і дапаўнення, прыметнік-у ролі азначэння
- Марфалічная форма слова абмяшчэня яго сінтаксічную функцыю, вызначае характар адносін слова з іншымі словамі ў межах словазлучэння і сказа

Словазлучэнне /сказ

Словазлучэнне — гэта спалучэнне некалькіх слоў, звязаных падпарадкавальнай сувяззю (адзін кампанент залежыць ад другога): цёплае надвор'е, лагодны вецер, мяккі характар і інш

Сказ — гэта найменшая адзінка мовы (ці па-навуковаму *моўных зносін*), якая складаецца з аднаго або болей слоў і мае свае значэнне. На канцы сказа ставяць: кропку, шматкроп'е, пыталынік або клічнік.

Адрозненне словазлучэнняў ад сказаў

Крытэрыі параўнання	Словазлучэнне	Сказ
<p>Асаблівасці будовы</p>	<p>Наяўнасць галоўнага і залежнага слоў:</p> <p style="text-align: center;"> я к о е? ш т о? </p> <p style="text-align: center;"> ↓ × × ↓ </p> <p style="text-align: center;"> <i>роднае слова; вымавіць гук;</i> </p> <p style="text-align: center;"> я к? </p> <p style="text-align: center;"> ↓ × </p> <p style="text-align: center;"> <i>гучна размаўляць</i> </p>	<p>Наяўнасць граматычнай асновы:</p> <p><i>На роднай мове <u>размаўляе</u> мой слаўны, працавіты <u>люд</u></i> (В. Шымук).</p>
<p>Асаблівасці значэння</p>	<p>Назвае прадметы, дзеянні, прыметы больш дакладна, чым слова:</p> <p><i>слова — важнае слова;</i> <i>слухай — слухай прамоўцу;</i> <i>гаварыў — гаварыў ціха</i></p>	<p>Выражае паведамленне (інфармацыю), пытанне ці пабуджэнне да чаго-небудзь:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Восень. На вуліцы цёмна.</i> 2. <i>Ці плачу я, ці пяю?</i> 3. <i>Пакіньце мне мову маю, пакіньце жыццё мне!</i> <p style="text-align: right;">(П. Панчанка).</p>
<p>Прызначэнне</p>	<p>Для спалучэння слоў і форм слоў у сказе</p>	<p>З’яўляецца сродкам зносін</p>
<p>Інтанацыя (для вуснага маўлення)</p>	<p>Не мае інтанацыйнай завяршэнасці</p>	<p>Мае інтанацыйную завяршэнасць</p>
<p>Пунктуацыя (для пісьмовага маўлення)</p>	<p>Не мае пунктуацыйнага афармлення</p>	<p>Мае пунктуацыйнае афармленне</p>

Тыпы
словазлучэнняў

Галоўнае слова

+

Залежнае слова

Словазлучэнне

Іменнае
Праэкт дома
Дарагі сэрцу
Пяць лыжак
Чымсьці
вострым

Дзеяслоўнае
Расказаць казку
Пацямнелы ад
загару
Баючыся холаду

Прыслоўнае
Сумесна з
аўтарам
Позна вечарам
Утрая болей
Незвычайна
хутка

Паводле будовы словазлучэнні бываюць:

- 1. Простыя (складаюцца з двух самастойных слоў)**
шолах лісця
- 2. Складаныя (уключаюць больш за два самастойных словы)**
жанчына нізкаа росту

Не з'яўляюцца словазлучэннямі наступныя выпадкі:

Спалучэнне дзейніка і выказніка	<i>Дождж ідзе</i>
Назоўнік з прыназоўнікам, параўнальным злучнікам часціцай	<i>Каля дома; нібы кветка; толькі кветка</i>
Складаныя формы будучага часу дзеяслова	<i>Буду маляваць</i>
Складаная форма вышэйшай і найвышэйшай ступені параўнання якасных прыметнікаў і прыслоўяў	<i>Больш хуткі Найбольш рашуча</i>
Састаўныя прыназоўнікі	<i>Нягледзчы на</i>
Састаўныя злучнікі	<i>Пасля таго як</i>
Загадны лад дзеяслова	<i>Няхай сябруе</i>
Аднародныя члены сказа	<i>Дуб і бяроза</i>
Састаўныя лічэбнікі	<i>Шэсдзесят пяць</i>

Віды сувязі слоў у словазлучэннях

У словазлучэнні словы звязваюцца трыма відамі сувязі:
дапасаваннем, кіраваннем і прымыканнем

Дапасаванне –

від падпарадкавальнай сувязі, пры якім залежнае слова набывае тыя ж граматычныя формы, што і галоўнае:

*свежая **трава**, скошаная **трава**,
першая **трава***

*(залежныя словы свежая,
скошаная, першая маюць тыя
самыя формы (адз. л., ж.р., Н.
скл.), што і галоўнае **трава**)*

Кіраванне –

від сувязі, пры якім залежнае слова становіцца ва ўскосным склоне, якога патрабуе галоўнае.

Кіраванне бывае

беспрыназоўніковым

(паважаць старэйшых)

і прыназоўніковым

(сустрэцца з сябрам).

Пры змяненні галоўнага слова залежнае не змяняецца

(памніць пра Хатынь, памні пра Хатынь, памню пра Хатынь)

Прымыканне –

від сувязі, пры якім нязменнае залежнае слова далучаецца да галоўнага па сэнсе.

Прымыкаюць прыслоўі, незначальная форма дзеяслова, дзеепрыслоўі:

*выбучыць дасканала,
жаданне сустрэцца,
чытаць седзячы*

Пытанні

Практыкаванне
1

“Пазнай” паняцці па іх
азначэннях

Варыянт
1

_____ -раздзел навукі аб мове,
у _____ якім _____ вывучаюцца
словазлучэнні
і сказ: іх будова, значэнне,
роля ў маўленні

Варыянт
2

_____ -гэта спалучэнне некалькіх
слоў,
звязаных _____ падпарадкавальнай
сувяззю
(адзін кампанент залежыць ад
другога):
цёплае надвор'е,
лагодны вецер, мяккі характар і інш

Практыкаванне

2

На якое пытанне адказвае залежнае слова ў
словазлучэнні?

Варыянт

1

Перадаць маці —
Убачыць праз акно
—

Варыянт

2

Твой запыт —
Ганарыцца сабой
—

Практыкаванне

3

47. Прачытайце тэкст. Вызначце яго тып і стыль.

Знакі прыпынку і асноўныя правілы іх ужывання ўзніклі вельмі даўно, але асабліва пашырылася іх выкарыстанне пры вынаходстве^c кнігадрукавання^c і яго далейшым развіцці. Сёння нельга абмысціся на пісьме ці пры друкаванні кніг без знакаў прыпынку, бо яны, падзяляючы тэкст на пэўныя часткі і словы, дапамагаюць хутчэй і лягчэй прачытаць напісаны або надрукаваны тэкст, правільна ўспрыняць, зразумець і перадаць яго іншым людзям. Важнае значэнне пунктуацыі відаць пры параўнанні сказа спачатку з апушчанымі, а потым з пастаўленымі знакамі прыпынку: *У хаце заставаўся дзед Купрыян Васілёў бацька і дзеці.* Без пастаноўкі знакаў прыпынку невядома, колькі дарослых было ў хаце — двое, тое ці чацвёрэ? У Якуба Коласа чытаем: *У хаце заставаўся дзед Купрыян, Васілёў бацька і дзеці.* Сказ са знакамі прыпынку стаў зразумелым (Паводле дапаможніка «Беларуская мова»).

Пракаментуйце

е

Практыкаванне
4

Закончыце
азначэнні

Варыянт
1

Варыянт
2

Дапасаванне
гэта _____

—

Прымыканне
гэта _____

—

Адказы на пытанні

Варыянт
1

1. Сінтаксіс
2. каму? праз што?
4. Від падпарадкавальнай
сувязі,
Пры якім залежнае слова
набывае
тыя ж Граматычныя формы,
што і галоўнае

Варыянт
2

1. Пунктуацыя
2. чый? кім?
4. від сувязі, пры якім нязменнае
залежнае слова далучаецца да
галоўнага па сэнсе

Дзякуй за ўвагу!